

ת"פ 11750/07 - מדינת ישראל נגד עאייש אלדנפירי, נאיף זניד - לא בעניינו, בשיר עדיסאן - לא בעניינו

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

ת"פ 11750-07-19 מדינת ישראל נ' אלדנפירי(עצייר) ואה'
תיק חיצוני: 257528/2019

בפני	כבוד השופט יובל ליבדרו
מအשימה	מדינת ישראל
נגד	1. עאייש אלדנפירי
נאשימים	עו"ד אסתור בר ציון
	2. נאיף זניד - לא בעניינו
	3. בשיר עדיסאן - לא בעניינו

החלטה

1. לפני בקשה הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") לחזור בו מהודאותו בהתאם לסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החсад" פ").

רקע עובדתי

2. ביום 04.07.2019 הוגש כנגד הנאשם ושניים נוספים נספחים כתוב אישום אשר ייחס להם עבירות של "בוא סמים מסוכנים והחזקת סמים מסוכנים שלא לצורך עצמית תוך הסתייעות ברכב, כאשר לנאים ייחסו, באישום נפרד (להלן: "האישום השני") עבירות נוספות של "בוא סמים, החזקת סמים שלא לצורך עצמית ותקיפת עובד ציבור".

3. בדין שהתקיים ביום 18.07.2019 עתרו ב"כ הנאשמים (את הנאשם יציג עו"ד מטעם משרד עו"ד אבנר שמש) לדוחות את מתן התשובה לכתב האישום תוך שצווין על ידי ב"כ הנאשמים שבמהלך הדחיה באו דברים עם המאשימה.

בקשה דומה העלו ב"כ הנאשמים גם בדין מיום 26.09.2019 וכן בדין מיום 03.11.2019.

4. בדין שהתקיים ביום 05.12.2019 מסרה ב"כ הנאשם (עו"ד מיארה מושרדו של עו"ד שמש) כי היציג בתיק טרם הוסדר.

עמוד 1

כשנשאלה מדוע מסרה זאת בחילוף שלושה חודשים מאז הוגש כתוב האישום השיבה "אני מшибה כי בתחילת היצוג הסדר, הנאשם החליט להחליף יציג לפני פני בחודש... לפניהם מועד פגישה עם הפרקליטות הנאשם הוודע כי החליף עוזד. לפני מספר ימים, הוא פנה אליו שעו"ד שמש היה בחו"ל וביקש שנחזור ליציג" (עמ' 6 ש' 11-15).

במועד זה נקבע מועד הוכחות והדין נדחה למתן תשובה לכתב האישום. בין היתר, ביום 10.12.2019, הוודע עוזד שמש כי הוא מייצג את הנאשם.

ביום 23.12.2019 ניתנה תשובה הנאשם לכתב האישום במסגרתה כפר בשני האישומים.

5. ביום 08.01.2020, בפתח דין ההוכחות, הצדדים שבו ובקשו לשוחח על התקיק. לאחר הפסקה שנייתה להם שם כך, מסרו הצדדים כי לא הגיעו להבנות. ב"כ הנאשם האחרים ביקשו להשתחרר מייצוג ולאחריהם אף עוזד שמש ביקש להשחרר מייצוג הנאשם. בקשות ב"כ הנאשם נדחו על-ידי ובהמשך לכך נשמע דין הוכחות. צוין כי מספר ימים לאחר מכן עוזד שמש מסר הודעה ביחס לעדים עליהם הוא מותר בהתאם לסעיף 144 לחס"פ.

6. בפתח דין ההוכחות שהתקיים ביום 20.01.2020 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון. על-פי ההסדר אותו הציגו, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית והוסכם כי כל צד יטען באופן "חופשי".

צוין כי תיקון כתב האישום התקיים להאישום הראשון, המשותף לנאים ולשני שותפיו לכתב האישום, והן לאישום השני המיחס לנאים בלבד.

עוד צוין כי המאשימה מסרה לפרטוקול הבירה קונקרטית ביחס למatters התקיון של האישום השני (עמ' 12 ש' 11-13).

לאחר הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, הדיון נדחה ליום 20.04.2020 לצורך טיפולם לעונש, וזאת בשים לב לכך שהיא צריך לקבל תסקרים של שירות מבחן בעניינים של הנאשם האחרים.

7. כאן המקום לציין כי הצדדים חתמו על הסדר הטיעון בטופס נפרד וכן נתנו את הסכמתם להסדר לפרטוקול.

8. ביום 30.03.2020 הוגשה בקשה על ידי עוזד אסתר בר ציון לעיון חוזר במסגרתו התבקש בבית המשפט להורות על שחרורו של הנאשם ממעצר בתנאים מגבלים וחלופין בפיקוח אלקטרוני, כאשר בסעיף 8ב לבקשת זו צוינו הדברים הבאים: "במהלך הזמן שחלף פינה המבוקש לה"מ בבקשת שתציגו בהליך זה במקומו של עוזד אבנर שמש וכן הסביר כי הודהו **בעבודות האישומים שייחסו לו** (דges לא במקור, י' ל") הייתה הודהה, שנייתה כתוצאה מלחץ אשר הופעל עליו מהסובבים ובניגוד לרצונו החופשי, חוסר הבנה של משמעותה הודהה, הסבירו לו משמעות ההודהה בחתוף ואין הוא מודה **באישומים בהם הודה** (דges לא במקור, י' ל") והינו מבקש לחזור בו מהודהתו ולהוכיח בפני בית

המשפט הנכבד את חפותו, כל זאת כאמור בשיחה טלפוןית.

כן צוין בבקשתה (פסקה 11) כי שלושה חודשים קודם לכן הנאשם היה בלבו.

כבר כאן אציג, כי בין המועד שבו הודה הנאשם לבין המועד בו פנה לראשונה והעלתה טענות כנגד הودאותו **חלפה תקופה של חודשים ועשרה ימים** כאשר מגבלות הקורונה החלו לחת את אותן החלטות מתחילת חודש מרץ לעיר, כך שלא ברור מדוע השתאה הנאשם תקופה כה ארוכה בהעלאת טענותיו בגין הודהותנו.

9. הדיון בבקשתה הנתבעת לחזור בו מהודאה ובבקשה לעזון חזר נדחה מעט לעת, וזאת גם לאור בקשות של ב"כ הנאשם (עו"ד אסתר בר ציון) מטעמי מגבלות הקורונה ואף מטעמים הקשורים בהשגת מלאה חומר החקירה הנדרש לה (ראו למשל בקשה מיום 19.4.2020).

10. ביום 31.05.2020 התקיים דיון הטיעונים לעונש. בדיון זה עתרו ב"כ הנואשים האחרים לדוחות את הדיון לצורך קבלת تسקרים משלימים של שירות המבחן.

ב"כ הנאשם ביקשה אף היא לדוחות את המועד להגשת בקשה מסודרת לחזרה מהודאה, וזאת עד שתתקבל את התייק הרפואי של הנאשם ותוכל להיפגש עמו פנים מול פנים.

כבר בדיון זה ציינה ב"כ הנאשם: "הבן אדם ישב פה, מנהל הוכחות ואין לו מושג וחצי מושג שימושה להגיע אליו להסדר טיעון. עושים הפסקה, מבאים לו כתוב אישום מתוקן ואומרים לו תודה זהה בדיק מה שהיא פה, הפרוטוקול משקף. הדיון מבחינת הפרוטוקול ומבחינת בית המשפט הנכבד, אין חצי טענה שרשויות השפיטה או חיללה חברתי לחצו עליו ודחקו בו. אין טענה כזו, ממש לא. הטענה של הנאשם היא מורכבת ואני רוצה לשפט מолов, לקבל ממנו את הנ吐נים, הוא יחתום על תצהיר, אני אפנה לעו"ד שמש בצוורה מסודרת, עו"ד שמש יגיש את התגובה שלו בבית המשפט הנכבד, ולאחר מכן יהיה כאן דיון לנוגע של עניין. יש לנאים טיעונים מהותיים ביחס למה שנgrams לו. מספיק שהנאשם מבקש להוכיח את חפותו ואת הטענה שלו שזה לא הוא ואני אומרת שהטענה שלו היא לגבי האישום השני ולא לגבי האישום הראשון. האישום הראשון מילא ישאר על כנו. האישום השני הוא גניבה, גנבו ממנו הودעה (צ"ל הודהה, י' ל') מחוץ לקלעים" (עמ' 121 ש' 21 - עמ' 122 ש' 2).

דיון הטיעונים לעונש בעניינם של הנואשים האחרים נדחה לצורך קבלת تسקרים משלימים, ובעניינו של הנאשם נקבע דיון נפרד בבקשתה לחזרה מהודאה. כן צוין כי ראוי להביא את עמדת עו"ד שמש ולביקשת הנאשם הוריתי לשב"ס להעביר העתק מהתייק הרפואי שלו לבאת-כוחו.

טייעוני הצדדים:

.11. אף ביום 16.06.2020, דהינו חמישה חודשים לאחר ההודאה, וכשלושה חודשים לאחר שנסמר על כוונת הנאשם לבקש לחזור בו מהודאותו, הגישה ב"כ הנאשם בקשה בכתב לחזרה מהודאה.

בבקשתו טען הנאשם כי: "לגופו של עניין יטען המבוקש, כי הינו מבקש לחזור בו מהודאותו שניתנה ביום 20.1.20. המבוקש יטען, כי הודה בעבירות, שלא ביצע ומבקש לאפשר לו לנצל את ההליך ולהוכיח את חפותו בבית המשפט הנכבד. המבוקש יטען, כי לאור מכלול הנסיבות כפי שיתואר להלן הודה מבלי שרצה להודות ומתוך לחץ ומצוקה".

בקשה הזכיר הנאשם אירוע לבבי שעבר בבית המעצר במהלך חודש ספטמבר 2019 שבעטיו טופל בבית חולים ואושפז למשך תקופה מסוימת של אחריה חזר לבית המעצר. עניין זה הוסיף הנאשם בבקשתו כי:

"המבקר נבהל עד מאד מהאירוע ונותר עם חששות ופחדים וכל יציאה וחזרה בפוסטה של השב"ס הייתה למבחן חוויה קשה.

האירוע הלבבי, האשפוז ומצבו הגוף הירוד של המבוקש, גם הם, היו פקטוריים מרכזיים לחזרתו בהודאתה השוואת.

ב"כ של המבוקש דאז, עו"ד אבניר שמש, עשה עבדתו נאמנה והסביר למבחן ככל יכולתו ומקצועותו בדבר משמעות ההודאה והמבחן חש, שהינו דחוק לפינה ושמופעל עליו לחץ לסימן את ההליך (תחושה סובייקטיבית של המבוקש) ומכאן הודאותו, ההליך עצמו היה מהיר וחפים לדידו של המבוקש ולא ניתן לו השהות להבין את המשמעות עד תום...

ב"כ המבוקש מבקש מבית המשפט הנכבד ליתן צו לפיו יותר למבחן לחזור בו מהודאותו, שכן קיימים לעלה מחשש ממשי, כי המבוקש הודה בניגוד לרצונו החופשי ומבליל שהבין את משמעות הodium עד תום".

במסגרת הבקשה ב"כ הנאשם טענה כי בבקשת המבוקש היא אוטנטית והוגשה מתוך מטרה להוכיח את חפותו. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענה לפיה במקרה זה, בשם לב לשלב של ההליך, יש מקום לאפשר לנאים לחזור בו מהודאותו.

.12. ביום 22.06.2020 מסר עו"ד שמש, בא-כחו הקודם של הנאשם, את תגובתו לבקשת לחזרה מהודאה. במסגרת תגובה זו מסר כי: "המבקר הודה בכתב אישום מתוקן לאחר שהח"מ הסביר לו את משמעות ההודאה וכן את העובדה כי הצדדים יטענו לעונש חופשי. הח"מ קשה לו להעיר את תחושתו הסובייקטיבית של המבוקש כפי שתוארה בבקשתו בדבר לחצים אשר הופעלו עליו (בעיקר מבני משפחות הנאים האחרים).

ח"מ סבר כי פועל הוא לטובת המבוקש, וחילילה לא רוצה שיגרם כי אדם הטוען לחפותו יגרם לו עול בדמות הودאתה שווא".

13. ביום 24.06.2020 התקיים דיון בבקשת הנאשם לחרור בו מהודאותו. בפתח הדיון שאל בית המשפט את ב"כ הנאשם האם הבקשה לחרורה מהודאה מתיחסת רק לאישום השני, כפי שצוין בדיון מיום 31.05.2020, וזה השיבה כי בדיון זה מסרה שהבקשה מתיחסת אך לאישום השני כמענה לשאלת בית המשפט האם נהיה מוכנים להסתפק בכך. יחד עם זאת, הוסיפה כי: "**אני טוענת לחרורה משנה האישומים**" (עמ' 123 ש' 19).

במהלך הדיון, לאחר שהנאשם עצמו התיחס לבקשתו, מסרה ב"כ הנאשם כי: "**לשאלת בית המשפט, האם אנחנו רוצים לסייע את הבקשה שלנו רק לגבי האישום השני, לאחר ששוחחתי עם הנאשם, אני משיבתך. הבקשה שלנו לחרורה מהודאה מתיחסת רק לאישום השני, וזאת נכון לדברי הנאשם בדיון היום וגם תוצאותיו של עוזד שמש**" (עמ' 126 ש' 1-3).

בדיון זה הוזמן עוזד שמש, לשאלות בית המשפט מסר כי הוא בירר עם הנאשם שההסדר אותו הציג היה מקובל על הנאשם; כי הסביר לנאשם שההסדר מתיחס לשני האישומים; כי וודא עם הנאשם שהוא הבין את ההסדר והתרשם שהוא הבין את ההסדר; כי גם שמטבע הדברים היו לחצים באולם בית המשפט בדיון בו הוצג ההסדר "אני לא הבנתי ולא הרגשתו שהוא מודה שלא מרצינו הטוב והחופש"; כי המשא ומתן עם המאשימה היה ממושך וככל פגישה בפרקיות אם כי למיטב זכרונו התקין המתיחס לאיום השני של כתוב האישום גובש ביום בו הוצג ההסדר וכי למיטב הבנותו ההסדר היה את הצעעה הטובה ביותר שהגנה קיבלה מהמאשימה; כי לא כפה את ההסדר על הנאשם ואף הבahir לנאשם ש מבחינתו הוא ערוץ להמשך ניהול הנסיבות; כי גם שהוא לחץם רבים באולם הוא עצמו לא לחץ את הנאשם ואף לא התרשם שבית המשפט לחץ את הנאשם והמדובר ב: "סיטואציה של לחץ כמו בכל הסדר טיעון שמתגבש בדיון תוך כדי תנועה"; כי הנאשם בסופו של דבר הסכים להסדר; וכן שהנאשם לא אמר לו שהוא רוצה להודות כיון שאין לו כח להגיע לבית המשפט על רקע אירוע הלב שקיבל בחודשים קודם לכך.

יצוין, כי עוזד שמש אישר בהמשך כי לאחר הדיון שבו הוצג הסדר הטיעון היו לו מספר שיחות קשות עם הנאשם, ואף אישר כי גם בדיון בו הוצג ההסדר "הוא לא רצה את האישום השני, להודות באישום השני, אני הסברתי לו שזה בטל בשישים...".

הנאשם עצמו מסר כי הוא מבין עברית; כי הוא אמר לבית המשפט בדיון בו הוצג ההסדר שהבין את ההסדר; כי למעשה הבין, פחות או יותר את ההסדר ובמהלך כשבועות עם קר שבדיון בו הוצג ההסדר מסר שהוא מבין את ההסדר השיב ש: "לשאלת בית המשפט, שאני לא אמרתי פחות או יותר שאני מבין את ההסדר ושאני אכן מבין את ההסדר אני משיב שזה אכן נכון"; הנאשם אישר שאף נשאל האם הוא מודה מרצינו הטוב והחופש ואף שמסר שאף אחד לא לחץ עליו להודות.

הנאשם הוסיף כי התאכזב מעורך הדיון שלו והוסיף כי: "לאישום הזה אין נגדי שום קשר, הוא אמר לי שהוא הולך להוכיח את זה, האישום הזה לא שלי. אני מבקש מבית המשפט שם האישום הזה יצא שלי, אני מוכן לכל עונש".

במהלך, כנשאלו מודיע פנה רק בחולף חודשים בעניין החזרה מהודאה, מסר כי לאחר הדיון בו הוצג ההסדר הוא התקשר לעו"ד שמש והטיח בו למה אמר לו להודות במשהו שהוא לא עשה. כן הוסיף כי לאחר מכן החליף עו"ד אך זה לאלקח חודשים.

לשאלת בית המשפט האם הודה סתם רק לגבי האישום השני, השיב הנאשם שכן.

ב"כ הנאשם חזרה על בקשתה ופירטה את השתלשלות העניינים מאז פנה אליוו הנאשם ועד הגשת הבקשה והסבירה כי בשל המגבליות הקשורות בהתקפות נגיף הקורונה ליה להגנה זמן להגיש את הבקשה.

14. **ב"כ המאשימה** התנגדה לבקשתה. ב"כ המאשימה התייחסה לכך שביקשת הנאשם היא לא עקבית ביחס להיקף החזרה מהודאה - האם היא מתייחסת לכל האישומים או רק לאיום השני; ב"כ המאשימה טענה כי אין לתת כל משקל לאירוע הלבבי שעבר הנאשם במהלך חודש ספטמבר לעניין החזרה מהודאה; ב"כ המאשימה הבירה כי האישום השני תוקן בעיקר עוד קודם הגיעו הצדדים אל אולם בית המשפט וזאת בהתאם למשא ומתן שנערך ביניהם, כאשר באופן הדינמי נערך תיקון נוסף ביחס לאיום זה שאירע עם הנאשם; כי הטענה שהנתיג מהודאה באישום השני לא נשמעה עד עתה; כי בית המשפט בדק עם הנאשם, עם הנאים האחרים, פעמיחר פעם שהם מבינים את משמעותה הودאתם וכן שאין כל היגיון שיופעל לחץ על הנאשם להודות אך באישום אחד בלבד שניים.

דין והכרעה

15. סעיף 153(א) לחס"פ קובע כי: "**הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שככוב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשםו.**".

16. כאמור בסעיף 153(א) לחס"פ, לנאים אין זכות קניה לחזור בו מהודאה והדבר יתאפשר אך אם בית המשפט הרשה זאת, וגם זאת רק אם קיימים לכך נימוקים מיוחדים אשר יש לפרטם.

17. בפסקה הוכרו מספר עילות מרכזיות המאפשרות חזרה מהודאה של הנאשם, עילות שרק בהתקיימותן תתקבל בקשתו של הנאשם לביטול הודאותו. כך למשל נקבע בע"פ 8777/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 29.10.2019) (להלן: "ענין פלוני"), פסקה 12:

uiloth alu (לחזרה מהודאה, י' ל') **כוללות, בראש ובראשונה, גם ברצונו החופשי של הנאשם במתן ההודאה...**

עליה אחת לחזרה מהודאה שנקבעה בפסקה הינה כשל חמור ביצוג המשפטיאני שניתן לנאשם...

העילה השלישית והאחרונה היא רצונו הcken של הנאשם להביא לשופט האמת העובדתית. הווה אומר:
הנאשם יהיה רשאי לחזור בו מהודאותו אם ישכנע את בית המשפט כי הוא עשה כן מתוך רצון כן
ואמייתי להוכיח את חפותו...".

לענין פירוט העילות השונות לחזרה מהודאה ראו גם ע"פ 3227 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו),
בענין זה ציין בענין פלוני (פסקאות 13-14) כי:

18. הנטול להוכיח כי אחת מהעלויות שהוכרו לחזרה מהודאה מתקיים במקרה הנדון מוטל על הנאשם.
בענין זה ציין בענין פלוני (פסקאות 13-14) כי:
**"לשוש עילות אלו - גם ברצון, כשל ביצוג וחשיפת האמת העובדתית - ישנו מכנה משותף אחד: הנטול
להוכיח את התקיימותה של כל עילה ועילה רובץ על הנאשם..."**

ברור ומובן הוא, כי נטול הוכחה זה איננו דבר של מה בך. הנאשם לא יוכל להרימו בהבל-פה. כך
למשל, כדי להוכיח גם ברצון אין די באמירה כולנית וסתמית לפיה הנאשם היה נתון בעת מתן
ההודאה בלחצים שהביאו להסכים להסדר טיעון - זאת, לאחר שההליך הפלילי הוא אירוע מלחייב
מטיבו ומטבשו, ובلحצים הרגילים אין די. כדי להרים את נטול הוכחה, הנאשם יהיה חייב להיבדק
ולהראות כי בשל האופן בו נוהל ההליך בענינו או בשל הדרך בה נוהל המשא ומתן לקראת גיבשו של
הסדר הטיעון הוא היה נתון בלחצים בלתי סבירים ופסולים אשר שכנעוו להודות בכתב האישום; וכן
לפרט את מהות הלחצים האמורים...

כך הוא גם בכל הנוגע לנאשם החפש בಗילוי האמת העובדתית, שלא כוארה אינה תואמת את ההודאה
שמסר. כדי לשכנע את בית המשפט ש'המטרה האחת והיחידה העומדת בסוד בקשתו היא כי תינתן לו
ההצדנות להוכיח את חפותו...ဟן הנאשם יהיה חייב לפחות מה היא אותה האמת ולפרוס לפני בית
המשפט את סיפור המעשה ואת פרטיה של גירסת החפות שלו, ללא כח ושרק.

לモטור לצין, כי רצוי הוא עד מאד כי הנאשם המגיש בקשה לחזרה מהודאה יניח את התשתיות
העובדתיות לבקשתו זו באמצעות תצהיר, שכן בהעדר תצהיר שבו הוא מתחייב לומר את האמת ושבו
הוא קשור את עצמו לגורסה עובדתית קונקרטית ומחיבת, אמינותו תהא מוטלת בספק. ברי הוא גם,
כי יהיה זה רצוי עד מאד שהנאשם הטוען לפוגם ברצון או לכשל ביצוג יתר בתצהирו - לצד פירוט
התשתיות העובדיות המבוססת את בקשתו- את גירסת החפות שלו, אם יש בפיו גירסה כזאת. ואולם,
דבר אחרון זה איננו בגדר חובה..."

19. שאלת עיתוי העלאת הבקשה לחזרה מהודאה אף היא רלוונטיית. בפסקה נקבע כי ככל שמדובר
בקשה שהוגשה בשלב מאוחר יותרvrן יש להתייחס בחשדנות גדולה יותר לבקשתה. בהקשר זה ציין

בע"פ 1050/14 יובל כהן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.06.2014), פסקה 17 כי: "...כאשר הבקשה הוגשה בשלב מאוחר יחסית, בפרט לאחר מתן גזר הדין, גובר החשש כי מדובר שנوعד לגרוף תועלת דינית ומהוות שימוש לרעה בזכותו של הנאשם...ודוק: מכך אין למלמד כי בכל מקרה שבו הוגשה הבקשה לחזרה מן ההודאה טרם מתן גזר הדין יש להיעתר לה. מבחן העיתוי אינו אלא כלי עזר. הואណ עוד לסייע בידי בית המשפט להכריע האם המנייע של הנאשם לחזרה מן ההודאה הוא רצון כן להוכיח את חפותו, או שמדובר במהלך מניפולטיבי שנועד להפוך את הקערה על פיה'...". (דגש לא במקור, י' ל").

מן הכלל אל הפרט

20. ישום ההלכות שפורטו לעיל על נסיבות עניינו מוביל למסקנה לפיה יש לדחות את בקשה הנאשם לחזור בו מהודאותו.
21. בפתח הדברים יש להציג את הנ吐נים הבאים:
- ראשית, הנאשם חתום בחתימת ידו, לצד בא-כחו דאו (עו"ד שם) על טופס הסדר הטיעון אשר כלל בסעיף 1 לו הסכמה להודאות בכתב האישום המתוקן שצורף להסדר.
- שנית, ב"כ הנאשם דאו (עו"ד שם) הצהיר לפרטוקול כי הסביר לנאים את ההסדר והוא מבין אותו (עמ' 113 ש' 22-23 לפרטו מיום 20.01.2020).
- כן הצהיר ב"כ הנאשם כי הקרא לנאשם את כתב האישום המתוקן, כי זה הבין אותו ומודה בו (עמ' 114 ש' 23).
- שלישית, הנאשם עצמו הצהיר לפרטוקול כי: "עורך הדין שלי הסביר לי את הסדר הטיעון, אני מבין את ההסדר. אני מבין שאין סדר לעניין העונש. אני מבקש לחזור בי מהכפירה" (עמ' 114 ש' 3-1 לפרטו).

לא זו אף זאת, הנאשם הצהיר לפרטוקול כי: "עורך הדין שלי הקרא לי את כתב האישום המתוקן, אני מבין אותו, אני מודה בעובדות המוחשות לי בכתב האישום המתוקן. אני מודה בביצוע עבירה של יבוא

סמים תוך הסתייעות ברכב לביצוע פשע באישום הראשון. אני מודה בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצורך עצמית ותקיפת עובד ציבור באישום השני"(עמ' 115 ש' 5-2).

הצהרתו זו של הנאשם באה לאחר שבית המשפט ביקש באופן מפורש לברר את רצונו של הנאשם בהסדר. וכך הבהיר הנאשם: "אני מבין עברית. אני מבין את הבhurst בית המשפט כי יש לי זכות להמשיך ולשםך את המשפט והה�性ה תוכיח את אשתי. אני מבין שאני לא חייב הגיע להסדר. אני רוצה להגיע להוגע להסדר מרצוני הטוב וחופשי. אני רוצה להודות בכתב האישום המתוקן שעורך הדיון הקראי, מרצוני הטוב וחופשי. אף אחד לא לחץ עלי להודות".

יש עוד לזכור, כי כפי שצוין לעיל, בעת הצגת ההסדר ניתנה הבירהה קונקרטית של ב"כ המאשימה לפרטוקול אודות טיבו ומשמעותו של תיקון האישום השני.

22. אחר כל הצהרות אלו של הנאשם, בחלוּף למללה מחודשים, הוגשה כאמור בקשה לעיון חוזר כדי להשתחרר ממעצר במסגרתה הועלתה לראשונה טענה שה הנאשם לא הבין את ההסדר וכי נעשה מחתף בהודאותו אגב לחצים שהופעלו עליו.

סבירני כי מקום בו בית המשפט מבקש לברר ב"רחל בתך הקטנה" עם הנאשם את רצונו בהסדר, את הבנות את ההסדר, את הסכמתו להסדר ואת ההבנה שלו שהוא לא חייב הגיע להסדר ואודות זכותו להמשיך לנשל משפט, ואף מז odds כי הוא עשה כן מרצונו הטוב וחופשי, יש לבחון בצורה קפדיית וחדנית טענה מאוחרת של הנאשם היוצאת נגד כל הצהרותיו.

זכור, להצהרות הנאשם היו תימוכין גם בדברי ב"כ הנאשם לפרטוקול ואף בחתימת שניהם על הסדר הטיעון. קיבלת בקשה שכזו, במקרה שכזה, עלולה לרוקן מתוקן את הבירור שבית המשפט עורק עם נאים עובי להציג הסדר טיעון לפני.

23. אף אם אכן היו לחצים כאלה ואחרים עובי להציג ההסדר, הרושם, הן של המאשימה, הן של בית המשפט והן של עורק דין שמש כפי שפורט לעיל הוא שלא דובר בלחצים חריגים. עוזד שמש הבירור כי הבין שההסדר נעשה על פי רצונו של הנאשם. כמפורט בענין פלוני **"ההיליך הפלילי הוא אירוע מלחץ מטיבו ומطبعו, ובלחצים הרגילים אין די"**, וכאמור הנאשם אישר לפרטוקול שהוא מודה מרצונו הטוב וחופשי, מבלתי שהופעלו עליו לחצים שהוא מבין את ההסדר.

יש לחזור ולהציג, כי מטייעוני הצדדים, לרבות של עוזד שמש, ואף מהתנהלות הדיונים שנערכו לפני, עולה כי המומ"מ בין הצדדים היה ממושך ורציני. כזכור, הצדדים הגיעו לדין עם כתב אישום מתוקן מוקן ומיד הצביעו שהגיעו להסדר. הינו לא מדובר ב"מחטף" כפי שנטען משל דבר במומ"מ שנוהל לראשונה

ביום ההוצאה עובר לדין באולם בית המשפט. העובדה שברגע האחרון היו תיקונים נוספים בכתב האישום המתוקן, שאר היבטו יותר עם הנאשם (כונטען על-ידי ב"כ המאשימה) איננה סותרת העובדה שהיא מ"מ ממושך ורציני. התנהלות שכזו, של שיפורים ושיפורים אחרים של ההסדר ברגע האחרון, מוכרת וידועה לכל העוסקים במלואה.

עוד ראוי להזכיר, כי מתייעוני הצדדים עליה כי מלכתחילה נערך תיקון של האישום השני, ועובר לדין אך נערך תיקון נוסף בגין האישום זה. והוא אומר, המ"מ הממושך שהתנהלה בין הצדדים התייחס גם לאישום השני, ואישום זה לא נכנס ברגע האחרון למסגרת ההסדר "כמחטף". ראו בעניין זה כתב האישום המתוקן הכלול למשלתיקון הוראות החיקוק בגין האישום המקורי, כאשר תיקון נעשה במחשב, לעומת התיקונים הננספים שנעשו עובר להציג ההסדר בכתב יד.

.24. לספקנות בגין כננות הבקשה במקרה דין יש מקום לא רק נוכח העובדה שהנאשם הulta טענות בנגד להצהרות שלו לפני בית המשפט, כי אם גם נוכח ה"זגוג" בין טענות שונות בגין סיבת בעיטה מבקש הוא לחזור בו מהודאותו.

זכור, תחילת טען כי הודה בשל מחטף או כי לחציו עליו, או כי לא הבין את ההסדר אליו הגיע בא כוחו, ובהמשך הוסיף כי הודה גם בשל הקושי הרפואי שהוא לו להמשיך להגיע לדיניהם בשל איורע ממנו סבל חדשניים קודם להodataנו.

הנה כי כן, הנאשם הצליח לטען כמעט את כל הטענות האפשרות לעניין אפשרות החזרה מהodataנו.

את הספקנות בגין נימוק המאושר לחזרה מהodataנו, הוא הנימוק של המצב הרפואי הלקוי, ניתן ליחס לא רק לשינוי בהעלאת נימוק זה, כי אם גם לכך שני נימוק זה נעדר כל תימוכין ורצינול. זכור ע"ד שימוש הצהיר כי הנאשם כלל לא מסר לו שיש לו קושי רפואי להגיע לדיניהם או כי הוא מבקש להגיע להסדר בשל קושי זה.

לא זו אף זו, קיים ספק בדבר קשר ענייני בין איורע לבבי ממנה סבל הנאשם **מספר חדשניים** קודם למועד בו הodata בכתב האישום לבוןodataנו. בעניין זה יודגש כי לא הוצג כל מסמך רפואי שתומך בטענת הקושי של הנאשם להגיע לדיניהם. יש לזכור כי אף בדיון שקדם לדין בו הוצג ההסדר ניהלו הצדדים משא ומתן שלא צלח, ولو באמצעות חפשו הניגש לחסוך נסיעות והגעה לבית משפט בשל מצבו הרפואי, מן הסתם היה מודע כבר בדיון הקודם.

.25. אם לא די בכל האמור, סבורני כי אף חוסר העקבות של הנאשם בגין היקף בקשתו מעיד על כננות הבקשה בכללותה. כאמור לעיל, תחילת העלה הנאשם טענות כליליות בגין לחזרה מהodataנו ולא סייג זאת לאישום זהה או אחר.

בהמשך באותה ערך בר ציון טענה על-פה בגין הבקשה מתיחסת רק לאישום השני.

חרף כך, בבקשתו בכתוב שהגישה לאחר מכן העלה טענות ביחס לכל העבירות,

ואולם בדיון האחרון חזרה וסינעה את הבקשה רק לאיושם השני, לאחר שביררה זאת עם הנאשם.

חזקת שעורכת הדין בר ציון ביררה היטב עם הנאשם את טענותיו בטרם העלה אותם על הכתב ובטרם טענה שיש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאותו ביחס לכל האישומים.

חרף האמור בהמשך טענה כאמור כי הבקשה מתיחסת רק באישום השני.

26. עניין נוסף שמעיב על כנות הבקשה של הנאשם הקשור בשינויו של ביחס לראשונה טענותו ביחס להודאות הנאשם. כאמור, בין המועד שבו הודה הנאשם לבין המועד שבו העלה טענותו לראשונה חלפו לעלה מחודשים ימים, וזאת למורות שטען שכבר באותו יום או יומיים לאחר מכן פנה לבאו וטען למוחטף ביחס לאיושם השני.

יש לזכור כי הבקשה לחזרה מהודאה הזכירה לראשונה אגב חילופי יצוג ובמסגרת בקשה לעזין חזרה במסגרת ביקש הנאשם להשתחרר ממעצר.

27. טען הטוען כי הנאשם לא הפיק כל רוח מהעלאת הבקשה בשלב זה, הינו לפני גזר הדין, שכן לא חל כל שינוי במצבו בין המועד שבו הודה לבין המועד שבו העלה בקשה, ומכאן שיש להיעתר לבקשתו. טען הטוען כי בכך שונה הנאשם ממי אשר מעלה בקשה זו לאחר שהתאכזב מגזר הדין שניתן בעניינו.

טענה זו, שנשענת על עדמת הרוב בע"פ 3754/91 ד"ר קאסם סמחאת ב' מדינת ישראל (פורסם בبنבו, 14.11.1991) (להלן: "עניין סמחאת"), רלוונטיית במיוחד לעילה המתבססת על רצונו הcn של הנאשם לברר את אשמו. ביחס לעילה זו, צוין בפסקה 8 לעניין סמחאת כי: "בבוא בית המשפט לשקלול, אם לחתם לנאשם רשות לחזור בו מהודאותו לפני גזר הדין, לא די, לדעתינו, בבירור השאלה, אם ההודאה ניתנה בשעתה מרצונו הטוב והחופשי של הנאשם. סבורנו, כי גם אם ישתכנע בית המשפט בכך, עוד עליו לשאול עצמו, מהי הסיבה הכלשה והאמתית אשר מביאה את הנאשם לבקש את החזרה מן ההודאה. אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת בסיסוד בקשה היא כי תינטע לו הزادנות להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי הוא שלא להכבד תמיד במשקלם של אותם נימוקים מיוחדים, הנדרשים...".

טעון זה אשיב מספר תשובה.

ראשית, גם את הטענה של הרצון לקבל הزادנות להוכיח את החפות קיבל בית המשפט אך מקום בו יתרשם כי מדובר בבקשת **כנה ואמיתית**. כמוポート מעלה, התרשםותו היא שבקשת הנאשם בעניינו לא הייתה כנה.

שנית, אף אם הייתי סבור כי בבקשת הנאשם כנה היא, לא היה די בכך כדי להצדיק בקשה לחזרה מהודאה מן הטעם שהנאשם מבקש להוכיח את חפותו. כמוポート לעיל, בעניין פלוני הובהר כי: "...**גם בכל הנוגע לנאשם**

החפץ בಗילוי האמת העובדתית, שלכאורה אינה תואמת את הودאה שמסר. כדי לשכנע את בית המשפט ש'המטרה האחת והיחידה העומדת בסוד בקשה היא כי תינטן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו... הנאשם יהיה חייב לפרט מה היא איתה האמת ולפרוס לפני בית המשפט את סיפור המעשה ואת פרטייה של גירושת החפות שלו, ללא כחל וש רק".

בעניינו הנאשם לא פירט בבקשתו, הן בכתב והן על-פה, מה היא אותה אמת שלו ביחס לאיושם השני. הנאשם לא פרס את סיפור המעשה ולא חשף את פרטי החפות שלו. לモתר לציין כי גם לא צורף תצהיר בעניין זה.

שלישית, בניגוד לרשות הראשון שיכל היה להתקבל, הנאשם בעניינו בהחלט יכול להפיק תועלת לו בבקשתו התקבל בשלב זה.

כמפורט לעלה, הנאשם, כמובן, עוטר לאפשר לו לחזור בו מהודאותו ביחס לאיושם השני. מדובר באישום שהוא חלק מכתב אישום אחד אשר תוכן במסגרת הסדר טיעון. מطبع הדברים, הסדר הטיעון משקף את כח המיקוח של הצדדים במסגרת המשא ומתן. במסגרת ההסדר תוכנו שני האישומים שבכתב האישום.

יכול ו"עומק" התיקונים באישום מסוים נבע מאייזון אל מול קשיים ראייתיים באישום אחר וכו'.

כך למשל, יכול ובאיםו לראשונה לראשונה לתקן את כתוב האישום באופן שיקל עם הנאשם חרף כך שסבירה שהייתה לה תשתיית ראייתית איתה להוכיח אשמו של הנאשם, וזאת בתמורה להודהה של הנאשם באישום השני מקום בו יכול והמאשימה העrica שקיים קושיראייתי מסוים. הווה אומר, הסדר הטיעון על שני אישומים יכול ומהו אייזון בין טענות הצדדים.

עתה מבקש הנאשם לנצל משפט ביחס לאיושם השני אך במקביל מבקש הוא להשאיר את היישגו במשא ומתן ביחס לאיושם הראשון.

כל שאמרתי איןנו בוגדר ידעה שיפוטית באשר ל蹶ה הנדון, כי אם בוגדר אפשרויות תיאורטיביות, ובכך תמן קושי נוספת של בית המשפט לקבל את בקשת הנאשם.

הלכה למעשה מבקש הנאשם מבית המשפט להתערב בהסדר הטיעון בעניינו שכלל כאמור הודהה בכתב אישום מתוקן וטייעון "חופשי" לעניין העונש. התערבות זו, באמצעות ביטול התיקון ביחס לחלק מכתב האישום המתוקן והשמתו של חלק זה לצורך ניהול משפט, מהוות למעשה, בהעדר הסכמה של הצד השני, התערבות של בית המשפט בהסדר הטיעון בכל הקשור לאופן תיקון כתוב האישום. כיצד, ככל בית המשפט לא נהג להתערב בהסדרי טיעון, קל וחומר לא נהג להתערב בכתב אישום מתוקן פרי הסדר טיעון.

בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2002), פסקה 19 הבHIR בית המשפט העליון כי: "ככל, בית המשפט לא יתרבע ב פרטי האישומים שהتبיעה מייחסת לנאשם אם הנאשם הסכים להודות בהם, אלא אם כן הובר לו כי נפל פסול או פגם מהותי מהסוג של הטעה, לחץ או פיתוי בהסדר לעניין עונשי, או שהעובדות חורגות באופן קיצוני ובוטה מן העובדות שהוכחו בהליך שכבר התקיים לפניו. בדרך כלל, ככל שמדובר ב פרטי המהווים את האישומים שבכתב-האישום, לא יראה

בֵּית-המִשְׁפָּט לְהַתְּעֵרֶב בְּנִיסוֹחַם הַמוֹסְכָּם. מִטְבָּע הַדְּבָרִים, כַּאֲשֶׁר אֵין לִפְנֵי בֵּית-המִשְׁפָּט מִידָּע מָוקְדָּם בְּחִסָּה לְמַעַשֵּׂי הַנְּאָשָׁם וּלְרָאוֹתָה קִיּוֹת נְגֻדוֹ המְבָסָסָת מִידָּע זה, הוּא מוֹגֵב בַּיכּוֹלָתוֹ לְהַתְּעֵרֶב בְּעַנִּין זֶה".

לモתר לציין כי אין מקום לאפשר חזרה מהודאה ביחס לכל כתוב האישום בכך להימנע מהבעיתיות שפורטה לעיל, מקום בו הנאשם לא מבקש זאת ומקום בו הבahir כי למעשה הוא מודה באישום הראשון.

28. מעבר לנדרש אכן, כי הנאשם הוא לא נאשם ייחיד בתיק, ואף שאלת מתן אפשרות לנאשם אחד מבין מספר נאים שהגיעו להסדר עם המאשימה, לחזור בו מהודאה, בנסיבות דומות לנסיבות כמו בענייננו, מעלה קשיים, וזאת בשים לב לאינטראס המאשימה בהગעתה להסדר טיעון כולל לחסוך את שמיית המשפט על כל הכרוך בכרך מבחינתה. עוד אכן כי שיקול זה הוא לא חף מקשישים וזאת נוכח העובדה שכל נאשם עומד בפני עצמו ואין לו אחריות שלוחית או אחריות כוללת לשופטיו לכתב האישום, הינו אין למנוע מנאשם שבאמת הוטעה או הולחץ, או לא הבין את מהות ההסדר מלחרוז בו מהודאותו אך נוכח העובדה שישנם נאים נוספים שהגיעו להסדר. יתרון ונכון לומר שהמאשימה קונה סיכון בהגעה להסדר כולל עם כל הנאים בתיק מסוים שבעניינו של אחד מהם תtagבש עילה לחזרה מהודאה והוא בקש לעשות כן.

מכל מקום, צינתי דברים אלו מעבר לנדרש, שכן החלטתי לא נשענה על שיקול זה.

29. בפתח החלטה זו מצאתי להאריך בדברים אודות התנהלותו הנאים לאורך ההליך. כפי שצווין, בא כוחו הראשון של הנאים מצא רק בדיון הרביעי למסור שהייצוג עם הנאים טרם הוסדר וזאת כאשר ביקש כבר להיפגש עם המאשימה. כבר בדיון זה ציין ב"כ הנאים או עורך דין מטעמו, כי הנאים כבר החליטו קודם לכן להחליף יציג אך חזר בו לאחר מכן. הדיונים נדחו מעת לעת, כאשר בהמשך חזר בא כוחו הראשון והודיע כי הוא זה שמייצג את הנאים. בישיבת הוהוקחות הראשונה, משכים הצדדים הצדדים בניסיוניהם להגיע להסדר, שב ב"כ הנאים (מן הסתם בעזה אחת עם הנאים) ובקש להשחרר מייצוג (כפי שעשו גם ב"כ הנאים האחרים) וזאת כדי "לקבוע עובדות בשטח" ולא לשמעו את דין הוהוקחות שהיא קבועה לאותו יום. בקשה זו נדחתה ודיון הוהוקחות נשמע. בפתח הדיון הנדחה הודיעו כאמור הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. והנה בחולף למלילה מחודשים שב הנאים והחליף יציג וטען נגד ההסדר אליו הגיע בא כוחו הקודם, אשר כמפורט לעיל, "זאג" בין טענות שונות ביחס לבקשתו לחזרה מן ההודאה.

30. נדמה כי התנהלותו שכזו אין לקבל. בע"פ פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בnbsp; 20.03.2014), פסקה 11 הבahir בית המשפט העליון כי: "גישה מקלה יתר על המידה כלפי נאשם המבקש לחזור בו מהודיתתו מוסרת בידו כוח שניתן לנצלו לרעה. יכול נאשם להזדמנות במסגרת הסדר טיעון, לגרום בכך לביטול שלב הוהוקחות, ולימים, לפני גזר הדין, לבקש לחזור בו מהודיתתו. בנסיבות עלולות ראיות התביעה להישתק, וחקר האמת ידקה. אין לאפשרഴילות שצאת ביחס להודיה... אין לאפשר שימוש לרעה בזכותו של נאשם... לא בכך מורה החוק כי יש צורך

ב' נימוקים מיוחדים שירשמו', כדי שהודיה והסדר טיעון לא יהיו תלויים על בלימה, על מנת להבטיח בטחון, יציבות ורכינות".

אף בע"פ 3227/10 פלוני נ' מדינת ישראל הנ"ל צוין, בפסקה 4, כי: "...ברקע, כוחה המשפטי של הودיה שניתנה בפני בית המשפט. האחרונה מהוועה את הבסיס להרשעת הנאשם על כל המשטמע מכך. דווקא בשל האמור יש להתייחס להודאת הנאשם בתוך כוותלי בית המשפט ברצינות הרואה. הנאשם אינו בגין 'סוחר בשוק' המשפט הפלילי. הוא אינו רשאי לשמור את כל הקლפים באמתתו ולאינו בן חורין לעבור מהודאה לכפירה בכל עת אשר יחפו".

ובענין פלוני, בפסקה 9 נאמר: "לנאשם יש אמונה זכות מלאה לכפור בעובדות כתוב האישום ולנהל הוכחות, אך משברר להודאות בהן, הוא לא יוכל עוד לחזור בו מהודאותו, אלא מסיבות מיוחדות שלדעת בית המשפט מצדיקות חרזה כאמור. אפשרות מוגבלת זו לחזרה מהודאה ממחישה את העקרון המשפטי אותו אימצנוمبرआשית, לפיו 'הדין הפלילי אינו [...] משחק אש肯קי שבמהלך אחד בלתי נכון קובע את גורל המשפט'... ולצד זאת את העיקרונות המשפטי האחר - והחשוב לא פחות - אשר קובע כי הפרוצדורה הנהוגה בinati המשפט אינה 'תכנית כבקשתך'".

.31. **לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את בקשה הנאשם לחזור בו מהודאותו.**

.32. המזיכיות מתבקשת לשלוח העתק מהחלטה זו לצדים. ב"כ הצדדים יהיו ערוכים לטיעונים לעונש בדין הקרוב.

ניתנה היום, א' אב תש"פ, 22 يول 2020, בהעדר הצדדים.